

شدّ(۱)

عضوی از بدن پیچیده و «بسته» می‌شوند، نیز «شدّ» اطلاق شده است (→ دوزی^۲، ص ۲۱۳-۲۱۶).

اهمیت شدّ نزد اهل فتوت و اصناف پیشه‌وران به اندازه‌ای بوده است که این گروهها، در موارد بسیار، خود را «أهل / اصحاب الشدّ» خوانده‌اند (برای نمونه → کاشفی سبزواری، ص ۲۸۰؛ الفتة في طريق الشدّ والمعهد، گ [۱۲]؛ چهارده رساله در باب فتوت و اصناف، ص ۲۱۵؛ سی فتوت نامه دیگر، ص ۱۳۷). بهنظر می‌رسد که شدّبستان رسمی بوده است که از عیاران و فتیان به پیشه‌وران و اهل اصناف، که به گونه‌ای فتوت بازاری پاییند بوده‌اند، و طریق‌هایی از متصوفه سرایت کرده است. نخستین گزارشها و یادکردها از شدّ و مجلس آن در نوشته‌هایی از اهل فتوت آمده است که در پی سیاست ناصر خلیفة عباسی (حک: ۵۷۵-۶۲۲) مبنی بر پذیرش و تبلیغ فتوت^{*}، نگاشته شده‌اند (ناصر خلیفه که خود با پوشیدن سروال فتیان جریان فتوت را شکل سازمانی داد، در تبلیغ سیاست حمایت از فتوت، نمایندگانی نزد سلاطین و امرا می‌فرستاد تا آنها را شدّ بینند و سروال پوشانند، برای نمونه → ابن‌اثیر، ج ۱۲، ص ۴۴۰؛ ابوشامه، ص ۶۹؛ ابن طقطقی، ص ۲۹۹؛ ذہبی، حوادث و وفات‌ها، ص ۵۹۱-۶۰۰ هـ، ص ۵۰). کتاب الفتة ابن معمار بغدادی و تحفة الوصایی احمد بن الیاس النقاش از نخستین کتابهایی به شمار می‌روند که به تبع این سیاست به نگارش درآمده‌اند و در آنها به تفصیل از آداب و شعائر شدّبستان سخن رفته است. صحبت از جزئیات مراسم شدّ در این نوشته‌ها (برای نمونه → ابن معمار، ص ۲۰۷-۲۱۳) نشانه تثییت این مراسم نزد اهل فتوت در سده هفتام است. با این حال، آغاز این مراسم، به شکل نهادین شده آن در دوره ناصر، نبایست چندان از سده هفتام پیشتر رود و ظاهراً در منابع پیش از این دوره گزارش و یادکرد صریحی از مراسم شدّ در دست نیست.

با اجرای این شدّ، مشدود به عضویت آزمایشی گروه فتیان در می‌آمد. عضویت دائم با مراسم «تکمیل» (تکفیه / لبس) صورت می‌پذیرفت که شاخصه آن گشودن شدّ، پوشاندن سروال (سرابیل / لباس الفتة) یا اعطای سلاح به فرد تأیید صلاحیت شده (مکمل) بود (→ همان، ص ۲۰۷-۲۰۹؛ احمد بن الیاس، گ ۱۱۴؛ ناصری سیواسی، ص ۳۵-۲۲؛ آملی، ج ۲، ص ۱۲۱). در فتوت بازاری اصناف، هرجند شاگرد و تازه‌وارد، دوره‌ای را که ممکن بود سالها به طول انجامد – برای آزمایش و خدمت نزد استاد می‌گذراند (→ کاشفی سبزواری، ص ۱۴۴؛ گولپیارلی^۳، ص ۹۰)، تأکیدی بر رسم تکمیل و پوشیدن سروال نشده است.

رحیم نوبهار، حمایت حقوق کیفری از حوزه‌های عمومی و خصوصی، تهران ۱۳۸۷ ش؛ رضا نوری‌ها، نگاهی به قانون مجازات اسلامی (۱۳۷۰-۱۳۷۱) همراه با چند مقاله حقوقی دیگر، تهران ۱۳۸۳ ش؛ علی بن ابی‌کر هیثی، مجمع الزوائد و منبع الفوائد، بیروت ۱۹۸۸ / ۱۴۰۸؛

Jean Delumeau, "The development of the concept of personhood: a brief sketch", in *Personhood and health care*, ed. David C. Thomasma, David N. Weisstub, and Christian Hervé, Dordrecht: Kluwer Academic Publishers, 2001; *Encyclopedia of psychology and religion*, ed. David A. Leeming, New York: Springer, 2014, s.v. "Persona" (by Ann Casement); Jan Klabbers, "The concept of legal personality", in *International legal personality*, ed. Fleur Johns, Surrey, Engl.: Ashgate, 2010; Plato, *The collected dialogues of Plato, including the letters*, ed. Edith Hamilton and Huntington Cairns, [tr. Lane Cooper et al.], Princeton, N. J. 1994; Roland Portmann, *Legal personality in international law*, Cambridge 2010; *Routledge encyclopedia of philosophy*, ed. Edward Craig, London: Routledge, 1998, s.v. "Personal identity" (by Brian Garrett).

/ هاجر کاظمی اشاره /

شدّ(۱)، کمریند آینه اهل فتوت و اصناف و آینه بستن آن. «شدّ» به معنای «بستن و استوارکردن» (→ ابن‌منظور، ذیل «شدّ»؛ ذهنخدا، ذیل واژه در معنای اصطلاحی به کمریندی اطلاق می‌شده است که فتیان، اهل اصناف و برخی از طریق‌های صوفیه می‌بسته‌اند و توسعه به مجلسی گفته می‌شده است که در آن تازه‌وارد با چنین کمریندی، با رسوم و آینهایی نمادین، به نشانه رود به نجرگه جماعات یادشده میان بسته می‌شد. در برخی فتوت نامه‌ها، گاه، این واژه به شکل «شدّ» خبط شده است (برای نمونه → کاشفی سبزواری، ص ۲۹۱، ۱۲۶؛ فتوت نامه‌ها و رسائل خاکساری، ص ۱۲۰). گاه نیز، به دلیل تشابه کاربری، دیگر واژگانی که در معنای کمریند^۴ کاربرد داشته‌اند (مانند حزام / محزم ربط المحمزم یا ازار / ایزار / میزرن) در معنای خاص اصطلاحی شدّ استفاده شده‌اند (→ کاشفی سبزواری، ص ۱۹۹؛ چهارده رساله در باب فتوت و اصناف، ص ۸۴؛ سی فتوت نامه دیگر، ص ۲۳۵؛ شیخلی، ص ۱۹۴؛ کرشن^۱، ص ۱۹۲، پانویس ۱۴). در مناطقی از افریقا (مانند مراکش و مصر)، به پوشش‌هایی مانند عمامه^۵، شال‌گرد و کفش^۶، که همگی به دور